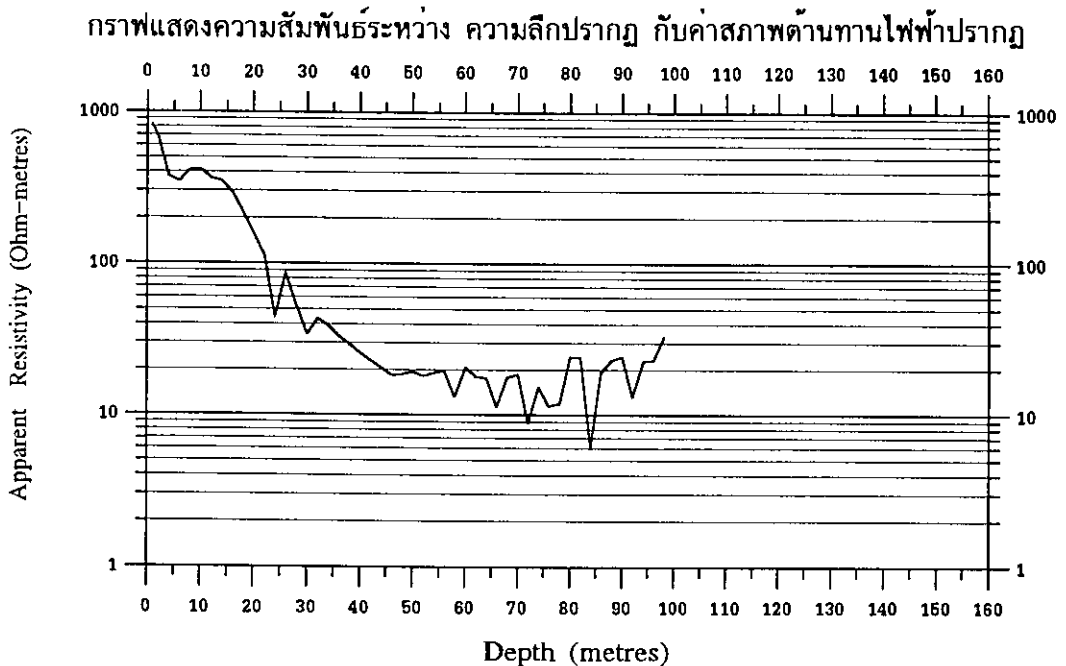

2. ผลการสำรวจ

2.1 จุดวัด SK1 อยู่ตอนใต้ของพื้นที่สำรวจ ที่ตำแหน่งพิกัด 658286E, 736757N (รูปที่ 1.2) มีแนวสำรวจอยู่ในทิศ N60W

ใช้ระยะห่างระหว่างขั้วไฟฟ้า (a) มากที่สุดคือ 98 เมตร ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพต้านทานไฟฟ้าปรากฏ (ρ_a) กับความลึกปรากฏ (กำหนดให้เท่ากับระยะ a) แสดงไว้ดังรูปที่ 2.1 ผิวดินมีสภาพต้านทานไฟฟ้าสูงประมาณ 824 โอห์ม-เมตร สภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าลดลงเมื่อความลึกเพิ่มมากขึ้น และสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าแกว่งไกวรอบค่าเฉลี่ย 20 โอห์ม-เมตร ตั้งแต่ที่ระดับความลึก 58-98 เมตร

ที่จุดวัดนี้จึงคาดว่าจะมีชั้นน้ำที่ช่วงความลึก 58-98 เมตร

รูปที่ 2.1 ผลการเจาะทางไฟฟ้าวิธีไดโพล-ไดโพล (ปรับปรุง) ที่จุดวัด SK1

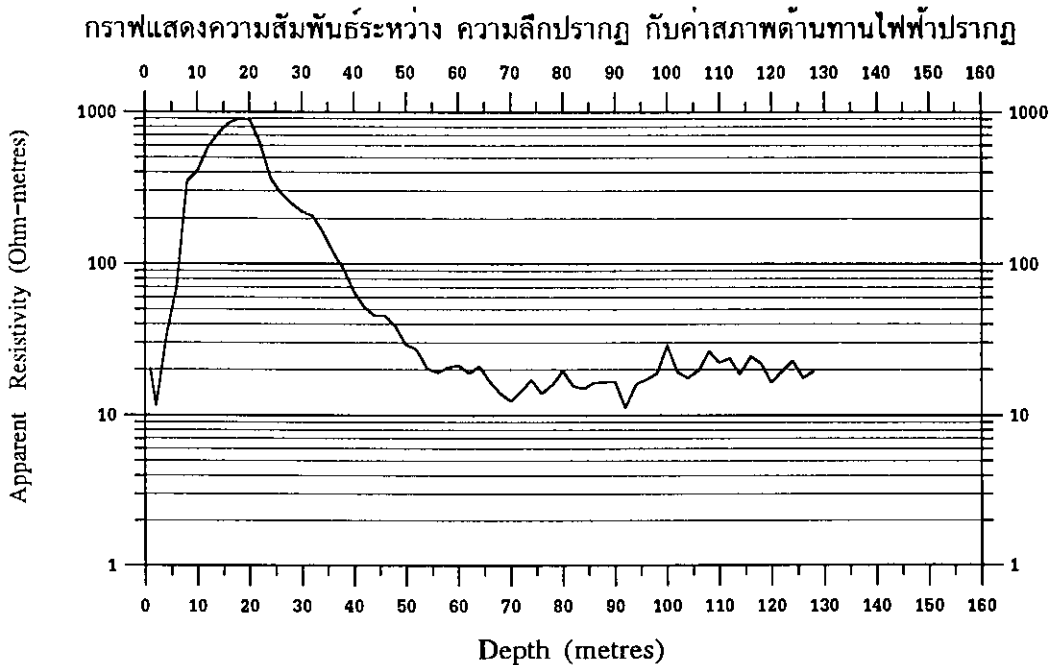

2.2 จุดวัด SK2

อยู่ด้านหน้าของพื้นที่สำรวจ ใกล้ทางหลวงหมายเลข 4 ที่ตำแหน่งพิกัด 658434E, 736893N (รูปที่ 1.2) มีแนวสำรวจอยู่ในทิศ N20E

ใช้ระยะห่างระหว่างขั้วไฟฟ้า (a) มากที่สุดคือ 128 เมตร ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพต้านทานไฟฟ้าปรากฏ (ρ_a) กับความลึกปรากฏ (กำหนดให้เท่ากับระยะ a) แสดงไว้ดังรูปที่ 2.2 ผิวดินมีสภาพต้านทานไฟฟ้าต่ำประมาณ 20 โอห์ม-เมตร สภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าเพิ่มมากขึ้นเมื่อความลึก ประมาณ 18 เมตร และสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าลดต่ำลงเฉลี่ยประมาณ 20 โอห์ม-เมตร ตั้งแต่ที่ระดับความลึก 50 เมตร เป็นต้นไป

เนื่องค่าสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินที่จุดวัดนี้ เฉลี่ยแล้วคงที่ประมาณ 20 โอห์ม-เมตร จึงคาดว่าจะเป็นชั้นดินเหนียวสลับกับ ชั้นทรายบาง ๆ

รูปที่ 2.2 ผลการเจาะทางไฟฟ้าวิธีไดโพล-ไดโพล (ปรับปรุง) ที่จุดวัด SK2

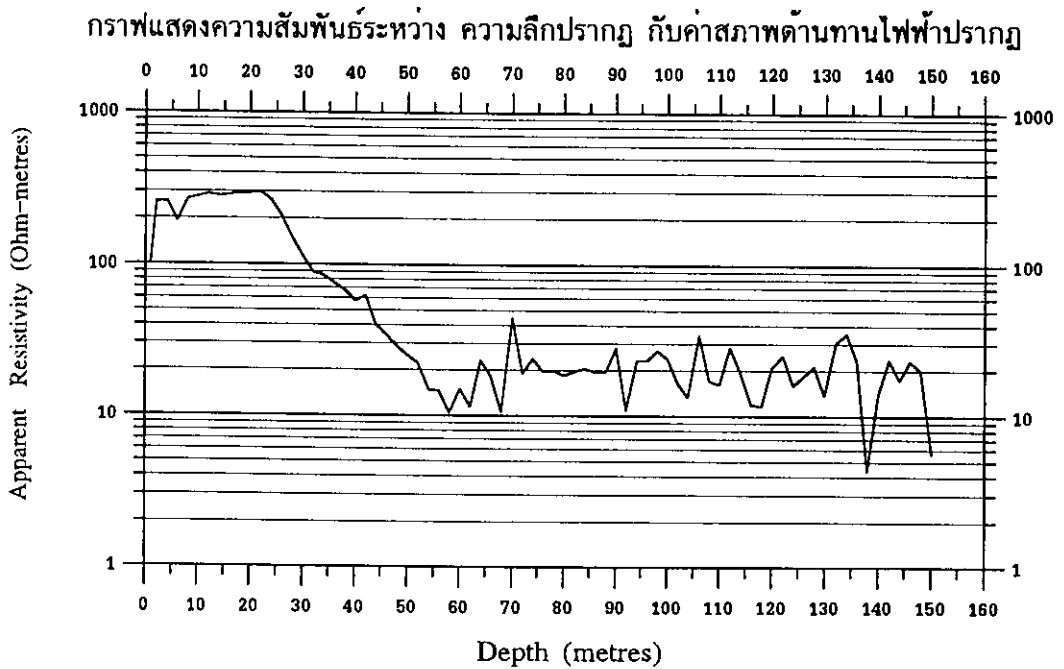

2.3 จุดวัด SK3

อยู่ที่ทิศตะวันตกของพื้นที่สำรวจ ที่ตำแหน่งพิกัด 658169E, 736949N (รูปที่ 1.2) มีแนวสำรวจอยู่ในทิศ N30W

ใช้ระยะห่างระหว่างขั้วไฟฟ้า (a) มากที่สุดคือ 150 เมตร ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพต้านทานไฟฟ้าปรากฏ (ρ_a) กับความลึกปรากฏ (กำหนดให้เท่ากับระยะ a) แสดงไว้ดังรูปที่ 2.3 ผิวดินมีสภาพต้านทานไฟฟ้าประมาณ 100 โอห์ม-เมตร สภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าเพิ่มเป็น 297 โอห์ม-เมตร ที่ระดับความลึกประมาณ 22 เมตร และสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าแกว่งไกวที่ระดับความลึกประมาณ 60-74 เมตร และระดับความลึกประมาณ 90-150 เมตร

ที่จุดวัดนี้จึงคาดว่าจะมีชั้นน้ำที่ช่วงความลึก 60-74 เมตร และ ที่ระดับความลึก 90-150 เมตร

รูปที่ 2.3 ผลการเจาะทางไฟฟ้าวิธีไดโพล-ไดโพล (ปรับปรุง) ที่จุดวัด SK3

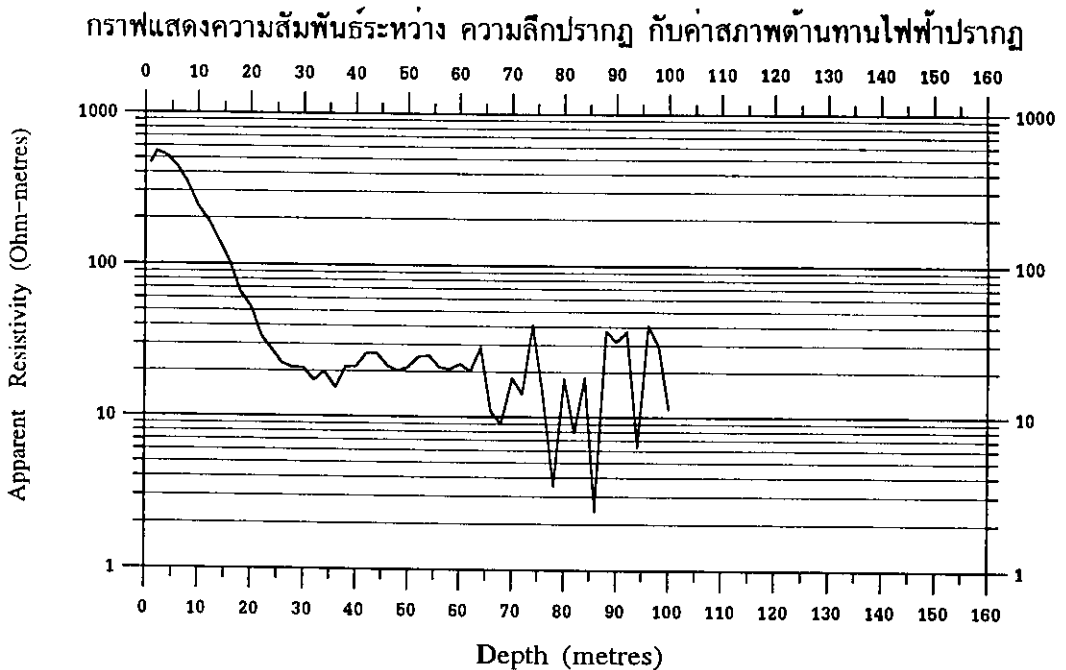

2.4 จุดวัด SK4

อยู่ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของพื้นที่สำรวจห่างจากจุดวัด SK3 ไปทางทิศเหนือ 114 เมตร ที่ตำแหน่งพิกัด 658149E, 737070N (รูปที่ 1.2) มีแนวสำรวจอยู่ในทิศ E15S

ใช้ระยะห่างระหว่างขั้วไฟฟ้า (a) มากที่สุดคือ 100 เมตร ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพต้านทานไฟฟ้าปรากฏ (ρ_a) กับความลึกปรากฏ (กำหนดให้เท่ากับระยะ a) แสดงไว้ดังรูปที่ 2.4 ผิวดินมีสภาพต้านทานไฟฟ้าสูงประมาณ 465 โอห์ม-เมตร สภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าลดลงเมื่อระดับความลึกเพิ่มขึ้น และสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าแกว่งไกวที่ระดับความลึกประมาณ 64-100 เมตร

ที่จุดวัดนี้จึงคาดว่าจะมีชั้นน้ำที่ช่วงความลึก 64-100 เมตร

รูปที่ 2.4 ผลการเจาะทางไฟฟ้าวิธีไดโพล-ไดโพล (ปรับปรุง) ที่จุดวัด SK4

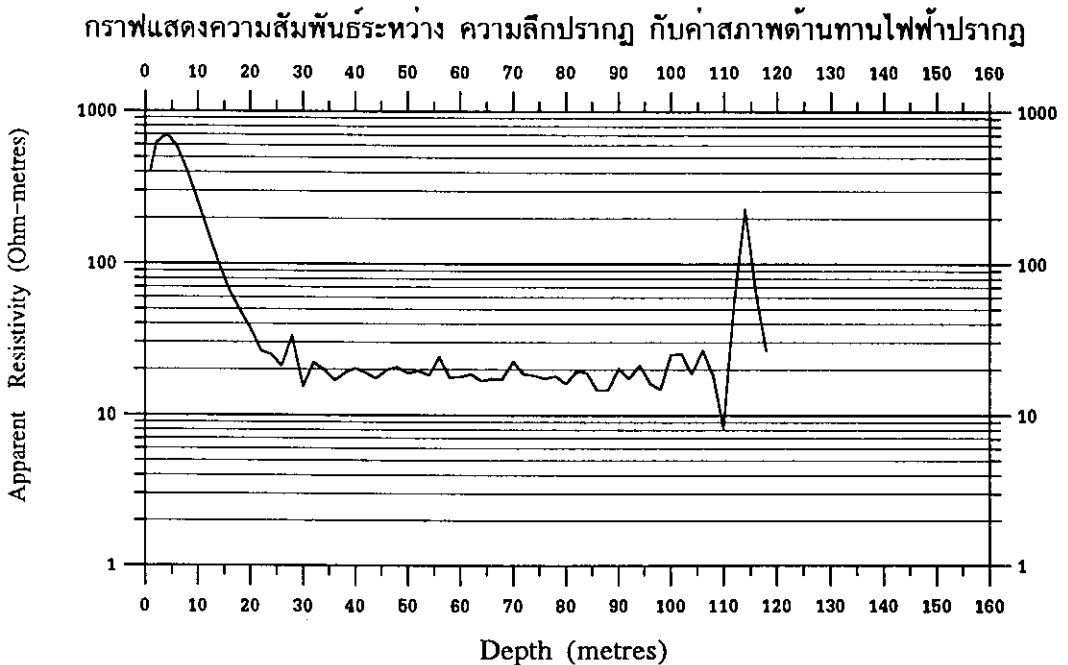
Central Library
Prince of Songkla University

2.5 จุดวัด SK5

อยู่ด้านทิศเหนือของพื้นที่สำรวจห่างจากจุดวัด SK4 ไปทางตะวันตกเฉียงใต้ 87.5 เมตร ที่ตำแหน่งพิกัด 658227E, 737025N (รูปที่ 1.2) มีแนวสำรวจอยู่ในทิศ E15S

ใช้ระยะห่างระหว่างขั้วไฟฟ้า (a) มากที่สุดคือ 118 เมตร ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพต้านทานไฟฟ้าปรากฏ (ρ_a) กับความลึกปรากฏ (กำหนดให้เท่ากับระยะ a) แสดงไว้ดังรูปที่ 2.5 ผิวดินมีสภาพต้านทานไฟฟ้าสูงประมาณ 410 โอห์ม-เมตร และสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าลดต่ำลงเฉลี่ยประมาณ 20 โอห์ม-เมตร ตั้งแต่ที่ระดับความลึกประมาณ 26 เมตร เป็นต้นไป

เนื่องค่าสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินที่จุดวัดนี้ เฉลี่ยแล้วคงที่ประมาณ 20 โอห์ม-เมตร จึงคาดว่าจะเป็นชั้นดินเหนียวสลับกับ ชั้นทรายบาง ๆ

รูปที่ 2.5 ผลการเจาะทางไฟฟ้าวิธีไดโพล-ไดโพล (ปรับปรุง) ที่จุดวัด SK5

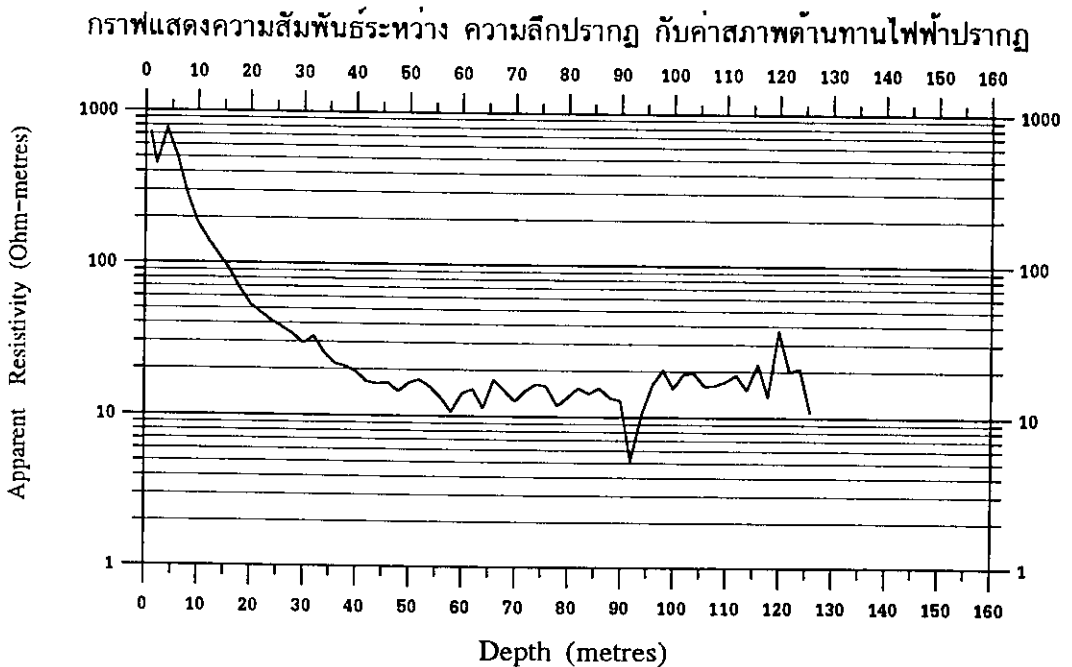

2.6 จุดวัด SK6

อยู่ด้านตอนกลางของพื้นที่สำรวจห่างจากจุดวัด SK3 ไปทางทิศตะวันออก 97 เมตร ที่ตำแหน่งพิกัด 658299E, 736923N (รูปที่ 1.2) มีแนวสำรวจอยู่ในทิศ N70E

ใช้ระยะห่างระหว่างขั้วไฟฟ้า (a) มากที่สุดคือ 126 เมตร ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพต้านทานไฟฟ้าปรากฏ (ρ_a) กับความลึกปรากฏ (กำหนดให้เท่ากับระยะ a) แสดงไว้ดังรูปที่ 2.6 ผิวดินมีสภาพต้านทานไฟฟ้าสูงประมาณ 716 โอห์ม-เมตร และสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าลดต่ำลงเมื่อระดับความลึกเพิ่มขึ้น เฉลี่ยประมาณ 20 โอห์ม-เมตร ตั้งแต่ที่ระดับความลึกประมาณ 34 เมตร เป็นต้นไป

เนื่องค่าสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินที่จุดวัดนี้ เฉลี่ยแล้วคงที่ประมาณ 20 โอห์ม-เมตร จึงคาดว่าจะเป็นชั้นดินเหนียวสลับกับ ชั้นทรายบาง ๆ

รูปที่ 2.6 ผลการเจาะทางไฟฟ้าวิธีไดโพล-ไดโพล (ปรับปรุง) ที่จุดวัด SK6

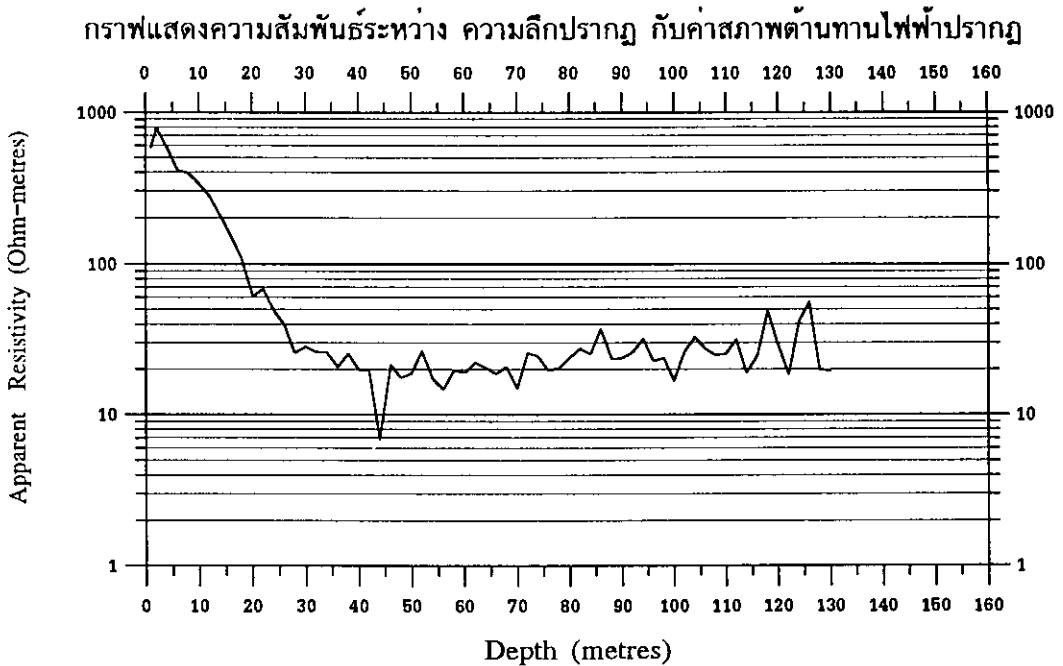

2.7 จุดวัด SK7

อยู่ด้านตอนกลางของพื้นที่สำรวจห่างจากจุดวัด SK3 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ 88 เมตร ที่ตำแหน่งพิกัด 658246E, 736851N (รูปที่ 1.2) มีแนวสำรวจอยู่ในทิศ N8W

ใช้ระยะห่างระหว่างขั้วไฟฟ้า (a) มากที่สุดคือ 130 เมตร ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพต้านทานไฟฟ้าปรากฏ (ρ_a) กับความลึกปรากฏ (กำหนดให้เท่ากับระยะ a) แสดงไว้ดังรูปที่ 2.7 ผิวดินมีสภาพต้านทานไฟฟ้าสูงประมาณ 580 โอห์ม-เมตร สภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าลดต่ำลงเมื่อระดับความลึกเพิ่มขึ้น และสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าแกว่งไกวรอบค่าเฉลี่ย 20 โอห์ม-เมตร ตั้งแต่ที่ระดับความลึก 86-130 เมตร

ที่จุดวัดนี้จึงคาดว่าจะมีชั้นน้ำที่ช่วงความลึก 86-130 เมตร

รูปที่ 2.7 ผลการเจาะทางไฟฟ้าวิธีไดโพล-ไดโพล (ปรับปรุง) ที่จุดวัด SK7

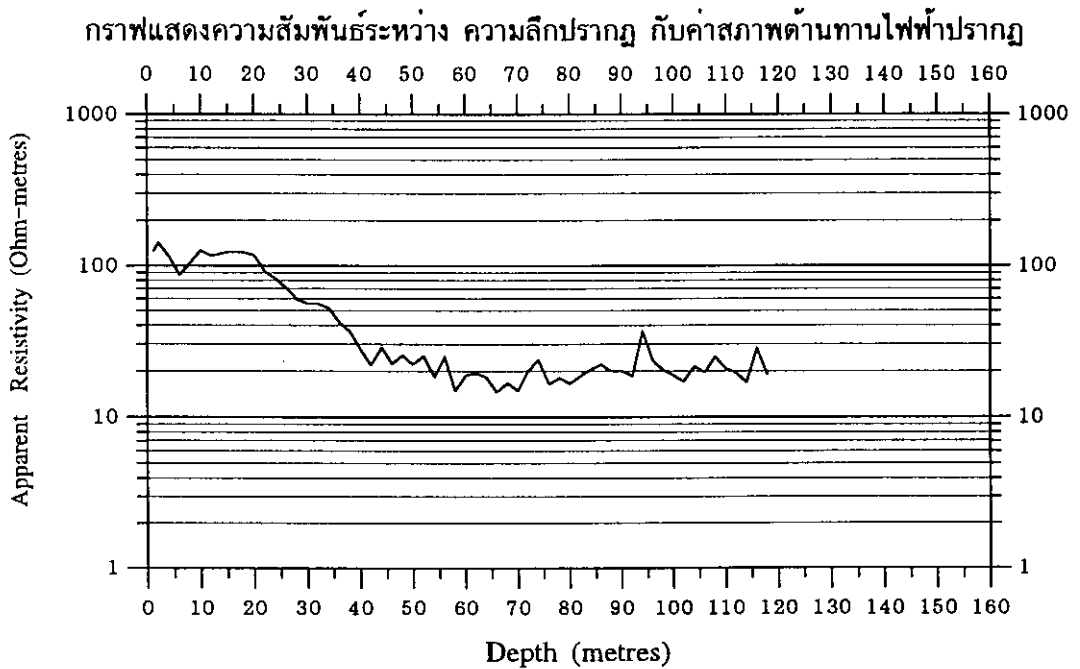

2.8 จุดวัด SK8

อยู่ด้านหน้าของพื้นที่สำรวจ ห่างจากจุดวัด SK2 ไปทางทิศใต้ประมาณ 85 เมตร ที่ตำแหน่งพิกัด 658405E, 736815N (รูปที่ 1.2) มีแนวสำรวจอยู่ในทิศ N18E

ใช้ระยะห่างระหว่างขั้วไฟฟ้า (a) มากที่สุดคือ 118 เมตร ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพต้านทานไฟฟ้าปรากฏ (ρ_a) กับความลึกปรากฏ (กำหนดให้เท่ากับระยะ a) แสดงไว้ดังรูปที่ 2.8 ผิวดินมีสภาพต้านทานไฟฟ้าสูงประมาณ 125 โอห์ม-เมตร และสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าลดต่ำลงเมื่อระดับความลึกเพิ่มขึ้น เฉลี่ยประมาณ 20 โอห์ม-เมตร ตั้งแต่ที่ระดับความลึกประมาณ 40 เมตร เป็นต้นไป

เนื่องค่าสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินที่จุดวัดนี้ เฉลี่ยแล้วคงที่ประมาณ 20 โอห์ม-เมตร จึงคาดว่าจะเป็นที่ดินเหนียวสลับกับ ชั้นทรายบาง ๆ

รูปที่ 2.8 ผลการเจาะทางไฟฟ้าวิธีไดโพล-ไดโพล (ปรับปรุง) ที่จุดวัด SK8

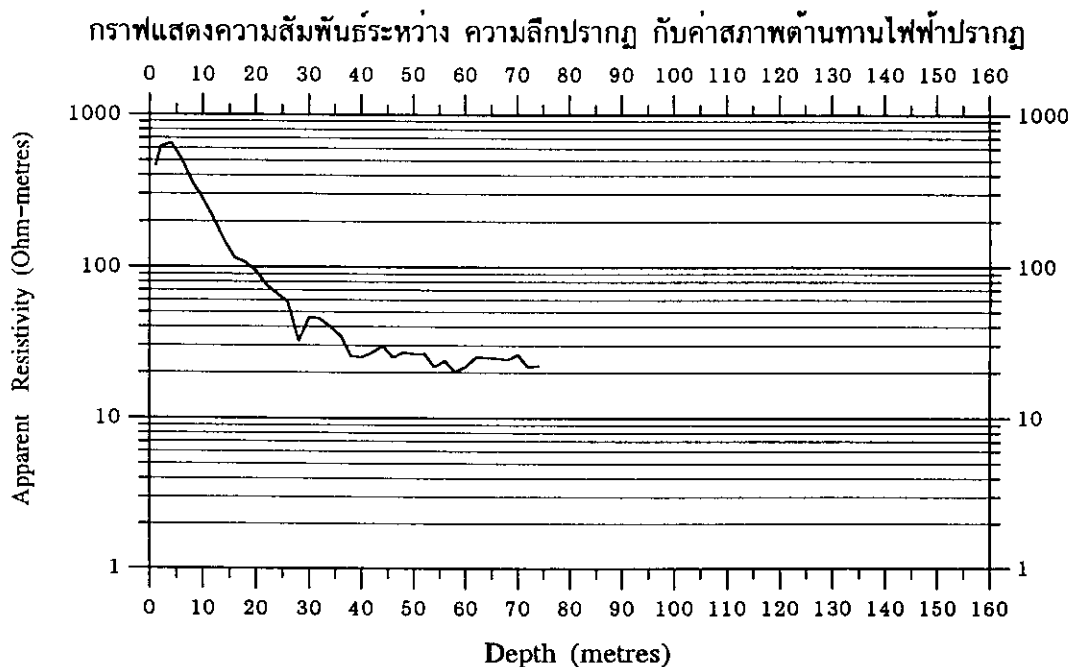

2.9 จุดวัด SK9

อยู่ตอนใต้ของพื้นที่สำรวจห่างจากจุดวัด SK1 ไปทางทิศใต้ประมาณ 58.5 เมตร ที่ตำแหน่งพิกัด 658264E, 736707N (รูปที่ 1.2) มีแนวสำรวจอยู่ในทิศ E10S

ใช้ระยะห่างระหว่างขั้วไฟฟ้า (a) มากที่สุดคือ 74 เมตร ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพต้านทานไฟฟ้าปรากฏ (ρ_a) กับความลึกปรากฏ (กำหนดให้เท่ากับระยะ a) แสดงไว้ดังรูปที่ 2.9 ผิวดินมีสภาพต้านทานไฟฟ้าสูงประมาณ 460 โอห์ม-เมตร และสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าลดต่ำลงเมื่อระดับความลึกเพิ่มขึ้น เฉลี่ยประมาณ 20 โอห์ม-เมตร ตั้งแต่ที่ระดับความลึกประมาณ 40 เมตร เป็นต้นไป

เนื่องค่าสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินที่จุดวัดนี้ เฉลี่ยแล้วคงที่ประมาณ 20 โอห์ม-เมตร จึงคาดว่าจะมีชั้นดินเหนียวสลับกับ ชั้นทรายบาง ๆ

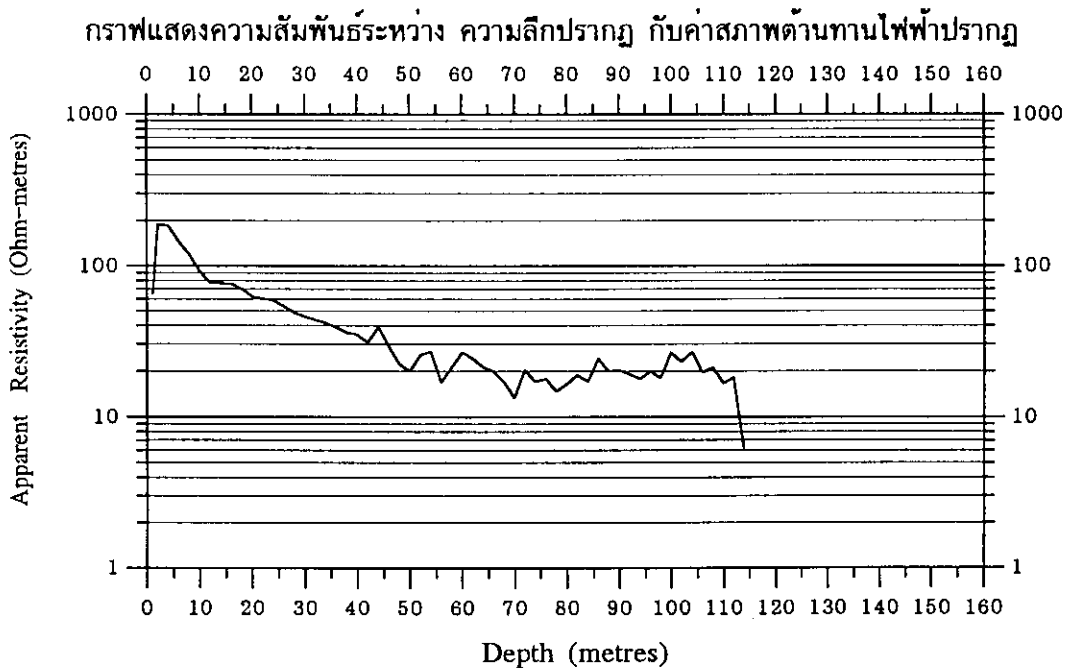
รูปที่ 2.9 ผลการเจาะทางไฟฟ้าวิธีไดโพล-ไดโพล (ปรับปรุง) ที่จุดวัด SK9

2.10 จุดวัด SK10 อยู่ทิศเหนือของพื้นที่สำรวจห่างจากจุดวัด SK5 ไปทางทิศตะวันออก ประมาณ 85 เมตร ที่ตำแหน่งพิกัด 658325E, 736990N (รูปที่ 1.2) มีแนวสำรวจอยู่ในทิศ N56E

ใช้ระยะห่างระหว่างขั้วไฟฟ้า (a) มากที่สุดคือ 114 เมตร ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพต้านทานไฟฟ้าปรากฏ (ρ_a) กับความลึกปรากฏ (กำหนดให้เท่ากับระยะ a) แสดงไว้ดังรูปที่ 2.10 ผิวดินมีสภาพต้านทานไฟฟ้าประมาณ 187 โอห์ม-เมตร และสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินมีค่าลดต่ำลงเมื่อระดับความลึกเพิ่มขึ้น เฉลี่ยประมาณ 20 โอห์ม-เมตร ตั้งแต่ที่ระดับความลึกประมาณ 40 เมตร เป็นต้นไป

เนื่องค่าสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินที่จุดวัดนี้ เฉลี่ยแล้วคงที่ประมาณ 20 โอห์ม-เมตร จึงคาดว่าจะมีชั้นดินเหนียวสลับกับ ชั้นทรายบาง ๆ

รูปที่ 2.10 ผลการเจาะทางไฟฟ้าวิธีไดโพล-ไดโพล (ปรับปรุง) ที่จุดวัด SK10

